

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/112/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115206707
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115206707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, p r o t i žalovanej: Z. O., G.. X.X.XXXX, O. K. O., Q. W. A. XX, zastúpená opatrovníčkou M.. L. G., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prešov, o zaplatenie 50,72 BGP a prísl. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou zo dňa 20.3.2015 sa domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 50,72 GBP s úrokom vo výške 28% p.a. od 19.11.2002 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o bežnom účte uzavretej dňa 11.1.2008.

Žalovaná sa zdržiava na neznámom mieste, preto jej bol v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený pre toto konanie opatrovník, ktorý sa k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená ešte dňa 29.5.2015.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu, zmluvou o vkladovom účte zo dňa 11.1.2008, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, listom o odstúpení od zmluvy zo dňa 8.11.2012, výpisom z účtu žalovanej, sadzobníkom poplatkov a zistil tento skutkový stav:

Dňa 11.1.2008 bola uzavretá medzi účastníkmi zmluva o vkladovom účte podľa § 716 a násl. Obchodného zákonníka. Uvedenou zmluvou banka zriadila dňa 11.1.2008 žalovanej účet pod konkrétnym číslom s kódom meny GBP.

Podľa všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) žalobcu, časti 3.4, ktorá sa týka zmluvy o bežnom účte a konkrétne podľa bodu 3.11.5 jedným zo spôsobov zrušenia bežného účtu bolo upravené aj odstúpenie. V zmysle citovaného bodu banka môže odstúpiť od zmluvy o bežnom účte v prípade, ak klient podstatne poruší zmluvné povinnosti alebo povinnosti ustanovené platnými právnymi predpismi. Odstúpenie musí byť odôvodnené. Zmluva o bežnom účte zanikne ku dňu doručenia odstúpenia. Za podstatné porušenie zmluvných povinností sa považuje aj to, ak bežný účet je v nepovolenom prečerpaní a klient v lehote stanovenej bankou nepovolené prečerpanie nevyrovnal (písm. b/).

Doručovanie v spomínaných VOP je upravené v časti 19.8 a podľa tohto článku písomnosť banky adresovaná klientovi sa považuje za doručeníu tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku.

Listom zo dňa 8.11.2012, ktorý žalobca adresoval žalovanej, banka odstúpila od príslušnej zmluvy o bežnom účte. Zároveň vyzvala žalovanú na úhradu debetného zostatku vo výške 47,96 GBP v lehote 3 dní od doručenia tohto oznámenia.

Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 17.4.2015 (č.l. 124) uviedol, že odstúpenie od zmluvy zaslal žalovanej poštou 8.11.2012 a účinky doručenia podľa vyššie citovaných VOP nastali 12.11.2012.

Ako vyplýva z výpisu z účtu žalovanej (č.l. 10) za obdobie od 30.3.2012 do 19.11.2012 žalovaná suma 50,72 GBP predstavuje len poplatky za vedenie účtu, poplatky za upozornenie - debet a storno, poplatok za upomienku za výzvu a napokon úroky vo výške 2,76 GBP.

Podľa § 716 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o vkladovom účte sa zaväzuje banka zriadiť tento účet pre jeho majiteľa v určitej mene a platiť z peňažných prostriedkov na účte úroky a majiteľ účtu sa zaväzuje vložiť na účet peňažné prostriedky a prenechať ich využitie banke.

Je nepochybné, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2008.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Súdy už vo viacerých svojich rozhodnutiach judikovali, že všetky spotrebiteľské zmluvy vrátane tých, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka majú občianskoprávny charakter. Ak by z pôsobnosti

§ 54 ods. 1 OZ mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. Ustanovenia § 54 ods. 1 OZ sleduje vylúčenie dopadu nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa, oproti následku, ktorý dopadá na spotrebiteľa podľa „tohto“ zákona, pričom je logické, že zákonodarca tým rozumel Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva (teda aj odstúpenie od zmluvy) sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo, ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Napokon nejasnosti v tomto smere už odstránil zákon č. 102/2014 Z.z., ktorý doplnil § 52 ods. 2 OZ o nasledovnú vetu: „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Keďže k tomuto ustanoveniu neexistuje prechodné ustanovenie, je potrebné ho aplikovať od účinnosti spomínaného zákona a to aj na skôr vzniknuté právne vzťahy. Tento právny záver totiž vyslovil Najvyšší súd SR v rozhodnutí 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015.

Vychádzajúc z občianskoprávneho charakteru spotrebiteľskej zmluvy a skutočnosti, že úprava odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku, preto s poukazom na § 54 ods. 1 OZ sa použije pre tento inštitút § 48 OZ.

Podľa 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 48 ods. 2 OZ sa pri odstúpení zmluva ruší od začiatku (ex tunc) a preto vzťah z nej je potrebné vyporiadať podľa § 457 OZ, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Je náležité a plne v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak sa pre spotrebiteľské vzťahy aplikuje občianske právo a nie podnikateľské právo, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodnejšie. Je potrebné vychádzať aj z toho, že zmluvu a VOP koncipoval len žalobca, ktorý sa navyše sám rozhodol pre odstúpenie od zmluvy, aj keď mohol použiť iné právne inštitúty. Súd dodáva, že k totožnému právnemu záveru o účinkoch odstúpenia od zmluvy o bežnom účte a to aj v sporoch týkajúcich sa toho istého žalobcu, teda Prima banky Slovensko a.s. došiel Krajský súd v Prešove v rozsudku 6Co 182/2013 zo dňa 10.6.2014, 5Co 85/2013 zo dňa 21.8.2014, 14Co 64/2013 zo dňa 28.11.2013, ale aj Krajský súd v Trnave v rozsudku 24Co 9/2014 zo dňa 27.8.2014 a Krajský súd v Nitre v rozsudku 5Co 243/2013 zo dňa 5.2.2014. Pre úplnosť súd dodáva, že právny záver o posúdení odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka bol prijatý aj pri spotrebiteľských úveroch ako to vyplýva opäť z rôznych rozhodnutí odvolacích súdov napr. Krajského súdu v Prešove 1Co 154/2014 zo dňa 8.10.2014, 8Co 15/2013 zo dňa 16.12.2013, 6Co 81/2012 zo dňa 14.2.2013 alebo Krajského súdu v Trnave 11Co 47/2014 zo dňa 22.10.2014. Dokonca touto problematikou sa zaoberal aj Ústavný súd SR, ktorý uznesením I.US 402/2013 zo dňa 19.6.2013 sťažnosť odmietol, pretože právne posúdenie odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskom úvere považoval za ústavne komorné.

Vychádzajúc z ustanovenia § 457 OZ žalobca má teda nárok len na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré by poskytol žalovanej a nemá nárok na plnenie zo zmluvy, ktorá bola zrušená od začiatku, nemá preto nárok na poplatky, ktoré sú predmetom žaloby vrátane úrokov.

Navyše uplatnený nárok súd považuje za premlčaný. Potrebné je ho posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pri ktorom premlčanie je upravené v § 107 OZ.

Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Subjektívna premlčacia lehota začala plynúť v tomto prípade najneskôr od 13.11.2012, nakoľko dňom 12.11.2012 došlo k zrušeniu zmluvy ex tunc v dôsledku odstúpenia od zmluvy, takže od nasledujúceho dňa sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovanej. Dvojročná premlčacia lehota uplynula 13.11.2014 a keďže žaloba bola podaná až 20.3.2015, nárok je premlčaný. Súd len pripomína, že v spotrebiteľských veciach s účinnosťou od 1.5.2014 súd musí ex offio skúmať premlčanie, ako to vyplýva z § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa citovaného ustanovenia orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Náhradu trov konania si podľa § 151 ods. 1 O.s.p. uplatnil len žalobca, ten však bol vo veci neúspešný a preto mu náhrada trov neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.